

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 25Csp/41/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125272883
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:6125272883.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava - Staré mesto, IČO: 36 853 186, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XX, t. č. bytom D. E. A. F., A. G. H. XXX, XXX XX A. G. H., o zaplatenie 2.621,16 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručенou upomínaciu súdu dňa 27.03.2025 a postúpenou Okresnému súdu Poprad, pracovisko Kežmarok dňa 01.08.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 2.621,16 eur, úroku vo výške 241,21 eur, úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 2.621,16 eur od 12.04.2023 do zaplatenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 36,- eur a na náhradu trov konania.

2.1 Žalobu odôvodnil tým, že dňa 28.09.2017 ako veriteľ podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a. s. uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 8.000,- eur, ktorý načerpal dňa 28.09.2017. Tvrdil, že žalovaný nesplácal úver riadne a včas napriek tomu, že ho upozornil na omeškanie so splácaním úveru a na možnosť vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti, v dôsledku čoho vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 11.04.2023 a požiadal žalovaného o okamžité splatenie celého zostatku úveru. Splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá na 10. deň v mesiaci a žalovaný bol v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 10.01.2023, pre ktorú vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Žalovaný do zosplatenia úveru uhradil na úver sumu 8.096,92 eur, z ktorej suma 5.378,84 eur bola započítaná na istinu, sumy 2.691,08 eur na úroky a suma 27,- eur na poplatky a poistné. Istina predstavuje sumu 2.621,60 eur (8.000,- eur – 5.378,84 eur). Okrem toho si žalobca uplatnil nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Celkové úroky, ktoré mal žalovaný zaplatiť predstavovali podľa amortizačnej tabuľky sumu 2.932,29 eur (celkové náklady 10.932,29 eur – istina 8.000,- eur) a vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu 241,21 eur (2.932,29 eur – 2.691,08 eur). Okrem toho si uplatnil aj neuhradené poplatky vo výške 36,- eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zospláťujúce výzvy). A napokon si uplatnil od dňa nasledujúceho po zosplatení úveru aj zákonné úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy nesplatennej istiny úveru. K uplatneným úrokom po vyhlásení predčasnej

splatnosti spotrebiteľského úveru poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/115/2019, sp. zn. 5Cdo/42/2020 a ďalšie.

2.2 Ďalej tvrdil, že pri poskytovaní úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a pred uzavretím zmluvy si splnil všetky zákonné povinnosti, ktoré mu ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch a súvisiace právne predpisy. Príjem žalovaného ako žiadateľa úveru typu invalidný dôchodca overil z externého nezávislého zdroja a akceptoval ho vo výške 374,- eur. Taktiež mal k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch žalovaného (výdavky) zo Spoločného registra bankových informácií. Sám žalovaný ako žiadateľ uvádzal rodinný stav slobodný a počet vyživovaných detí 0. Finančná analýza, platná v tom čase, bola preto vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 8.000,- eur na 84 mesiacov s mesačnou splátkou 130,16 eur. K skúmaniu bonity súdom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/84/2023 zo dňa 25.04.2024 tvrdiac, že nemá povinnosť už v žalobe uvádzať tvrdenia týkajúce sa jeho postupu pri skúmaní bonity žalovaného, práve naopak, je to výlučne povinnosťou tohto subjektu, aby relevantným spôsobom spochybnil (namietol), že žalobca nepostupoval pri skúmaní jeho schopnosti splácať úver v zmysle príslušných ustanovení zákona. Ak súd ex offo žalobcu vyzýva (napr. ešte pred vydaním platobného rozkazu), aby doplnil skutkové tvrdenia a predložil dôkazné prostriedky týkajúce sa skúmania bonity žalovanej strany, výrazne tým narušá princíp rovnosti sporových strán a kontradiktórnosť sporového konania, ktorá tvorí jeho fundamentálnu podstatu, a to aj v spotrebiteľských sporoch.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.09.2017, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, aktuálny stav úveru ku dňu 04.03.2025, obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov pre fyzické osoby, žiadosť o spotrebiteľský úver zo dňa 28.09.2017, predžalobnú výzvu na plnenie zo dňa 10.03.2025, upozornenie – výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.03.2023 s doručenkou, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.04.2023 s doručenkou, výpis z registra klientskych informácií a prehľad verifikačných otázok.

4. Upomínací súd o žalobe rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 24Up/422/2025 zo dňa 14.04.2025, ktorý sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, nakoľko sa zásielka vrátila z adresy XXX XX C. XX ako neprevzatá v odbernej lehote. Spis bol preto v súlade s § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a doplnení niektorých zákonov po podaní návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde postúpený na prejednanie Okresnému súdu Poprad, pracovisko Kežmarok a zároveň bol vydaný platobný rozkaz zo zákona zrušený.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk na adresu D. E. A. F., XXX XX A. G. H. XXX, v ktorom sa žalovaný aktuálne zdržiava, dňa 19.08.2025. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 26.04.2024, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Poukázali na to, že upomínací súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, čo je nevyhnutným predpokladom, že dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky a jeho nárok je dôvodný, nakoľko uviedol aj skutkové tvrdenia a predložil listinné dôkazy ku skúmaniu bonity žalovaného. Naproti tomu žalovaný doposiaľ jeho nárok nepoprel procesne účinným spôsobom.

7. Žalovaný na pojednávaní súdu k predmetu sporu uviedol, že čerpal úver z Poštovej banky, avšak žiadal ho vo výške 2.000,- eur, preto nevedel z akého dôvodu mu bolo poskytnutých 8.000,- eur, ktoré ani nedostal. Predtým mal úvery tiež vo výške 2.000,- eur, ale tieto splatil. Na úhradu tohto úveru mu sťahovali z dôchodku až do času, keď nastúpil do domova dôchodcov v I. J. v roku 2022, približne v auguste. V tom čase mu už výška dôchodku nepostačovala na úhradu dlžnej sumy, nakoľko tam musel platiť za ubytovanie. Keď žiadal o úver, poberal invalidný dôchodok a robil aj pastiera na salaši. Spolu mal príjem okolo 500,- eur. Býval v C. v dome, ktorý patrí jeho rodine. Jeho príjem pokrýval akurát náklady, ktoré mal na drevo, vodu, elektrinu a živobytie. Pri poskytovaní úveru sa ho nikto nepýtal, či mu bude vystačovať príjem aj na splatenie úveru, a keďže sa mu to sťahovalo automaticky z účtu, tak musel vyžiť zo sumy, ktorá mu zostala.

8. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, pričom samotný žalovaný žiadne dôkazy nenavrhoval, zistil nasledovný skutkový stav:

9. Na základe žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 28.09.2017 bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 8.000,- eur. Zo žalobcom predloženého aktuálneho stavu úveru ku dňu 04.03.2025 súd zistil, že dňa 28.09.2017 bolo uskutočnené čerpanie úveru, a to v sume 4.769,53 eur na jedno číslo účtu a v sume 3.230,47 eur na druhé (iné) číslo účtu. Žalovaný na poskytnutý úver uhradil podľa žalobcom predložených listinných dôkazov celkovo sumu 8.096,92 eur. Poslednú riadnu splátku zaplatil dňa 10.11.2022. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mal uhrádzať vo výške 130,16 eur mesačne žalobcovi neuhradil.

10. Žiadosťou o spotrebiteľský úver zo dňa 28.09.2017 požiadal žalovaný žalobcu o pôžičku v sume 2.000,- eur (požadovaná výška úveru) s dobou splácania 8 rokov, čerpaním úveru na účet v PABK, splácaním úveru z účtu PABK, k 10. dňu v mesiaci. V časti 1.2 Informácie o žiadateľovi/dlžníkovi boli okrem osobných údajov žalovaného uvedené jeho rodinný stav - slobodný počet vyživovaných detí 0, druh bývania - vlastný, dosiahnuté vzdelanie - základné, stav zamestnania - invalidný dôchodca. V časti príjmov bolo uvedené iné príjmy a dôchodok vo výške 374,- eur, čistý mesačný príjem (zamestnanie/podnikanie) 0,- eur, mesačné splátky iných úverov a pôžičiek 0,- eur a zrážky 0,- eur. Žiadne iné údaje o žalovanom v žiadosti uvedené nie sú.

11. Z predloženého výpisu z registra klientskych informácií vyplýva, že v čase poskytnutia predmetného úveru mal žalovaný jeden existujúci splátkový úver v zostávajúcej sume 4.766,- eur a štyri ukončené úvery. Jeho skóre bolo C s popisom zmluvy s nevyhovujúcim stavom plnenia za posledných 18 mesiacov a vysoký podiel celkovej zostávajúcej čiastky k celkovej financovanej čiastke. Z prehľadu verifikačných otázok vyplynulo, že nebol zamestnaný, bol poberateľom invalidného dôchodku aspoň vo výške 355,- eur a zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti.

12. Na základe takto overených údajov týkajúcich sa schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver, žalobca ako banka a žalovaný ako klient/dlžník uzatvorili dňa 28.09.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere – lepšiasplátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej banka poskytla zo svojho úverového účtu klientovi- žalovanému spotrebiteľský úver v zmysle podmienok uvedených v predmetnej zmluve. Podľa bodu 2.2 zmluvy Základné parametre úveru boli: druh spotrebiteľského úveru: účelový úver určený na refinancovanie, výška schváleného úveru: 8.000,- eur, počet mesačných splátok: 84 mesiacov, termín konečnej splatnosti: 10.09.2024, výška mesačnej splátky: 130,16 eur/mesiac, z toho výška mesačnej anuitnej splátky (úroky + istina) 130,16 eur/mesiac, mesačné náklady s poistením schopnosti splácať úver: 0,00 eur/mesiac, výška poslednej mesačnej splátky: 129,01 eur, z toho výška mesačnej anuitnej splátky (úroky + istina) 129,01 eur, mesačné náklady s poistením schopnosti splácať: 0,00 eur, fixná úroková sadzba: 9,50 %, RPMN banky: 10,00 %, priemerná RPMN na trhu: 9,08 %, odplata za poskytnutie úveru: 9,50 %, najvyššia prípustná hodnota odplaty: 18,16 %, celková čiastka, ktorú klient má zaplatiť: 10.932,29 eur, splatnosť prvej mesačnej splátky: 10.10.2017, splatnosť mesačnej splátky vždy k 10. dňu v mesiaci. Ďalej je v zmluve uvedená doba trvania zmluvy tak, že zmluva je uzatvorená na dobu určitú, do splatenia všetkých záväzkov dlžníka voči banke vyplývajúcich zo zmluvy. V prípade splácania úveru v zmysle zmluvy zanikne zmluva v deň uvedený ako termín konečnej splatnosti úveru. Predpoklady výpočtu RPMN: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že dlžníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzatvorenia zmluvy, zmluva zostane platná v dohodnutý čas a dlžník bude plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady dlžníka spojené so zmluvou s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve.

13. V bode 2.3 zmluvy je uvedené číslo účtu, na ktorom je evidovaný záväzok, ktorý bude splatený Lepšou splátkou, typ úveru Lepšia splátka, inštitúcia Poštová banka a zostatok úveru 4.769,53 eur. Ďalej je tam uvedené, že časť úveru je čerpaná na vyššie uvedené účty vo vyššie uvedenej výške. Zvyšná časť úveru je čerpaná na účet uvedený v bode 2.2 ZoÚ.

14. Podľa bodu 4.6 zmluvy v prípade riadneho nesplácania úveru je banka oprávnená: (i) vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka s platením splátok je banka oprávnená vyhlásiť

úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní.

15. Z listiny označenej ako aktuálny stav úveru ku dňu 04.03.2025 vyplýva, že žalovaný dňa 28.09.2017 vyčerpal úver vo výške 4.769,53 eur na číslo účtu XXXXXX XXXXXXXXXXXX XXXX a vo výške 3.230,47 na číslo účtu XXXXXX XXXXXXXXXXXX XXXX. Ďalej je tam uvedená položka splatené 5.378,84 eur, celková istina 2.621,16 eur, čakajúce úhrady 0,00 a pohľ. účet- úroky vo výške 111,35 eur. Z časti zaplatené splátky súd zistil, že žalovaný uhradil sumu 8.096,92 eur, ktorá bola rozpočítaná na úhradu istiny, poplatkov a úrokov, s tým, že poslednú úhradu vo výške 130,16 eur vykonal dňa 10.11.2022. V časti plán splátok je dňa 11.04.2023 uvedené zosplatenie úveru vo výške 2.081,71 eur. Ako nezaplatené poplatky sú uvedené poplatky za 1. upomienku zo dňa 27.12.2022 vo výške 9,- eur, za 2. upomienku zo dňa 23.01.2023 vo výške 9,- eur, za upozornenie pred výzvou zo dňa 13.03.2023 vo výške 9,- eur a za výzvu na splatenie úveru zo dňa 11.04.2023 vo výške 9,- eur.

16. Listom označeným ako Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 13.03.2023 banka upozornila žalovaného, že ku dňu 13.03.2023 je jeho pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 547,64 eur, s tým, že ak nedôjde k jej úhrade v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka pristúpi k zosplateniu úveru. Podľa priloženej doručky bola výzva doručená žalovanému dňa 16.03.2023. Listinou označenou ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 11.04.2023 banka oznámila žalovanému, že pohľadávka sa stala predčasne splatnou k 11.04.2023 v celom rozsahu a zároveň ho vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 2.768,51 eur pozostávajúcej z dlžnej istiny vo výške 2.621,16 eur, úroku vo výške 111,35 eur, poplatkov za upomienky vo výške 36,- eur a poistného vo výške 0,00 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Podľa priloženej doručky žalovaný prevzal túto výzvu dňa 14.04.2023.

17. Predžalobnou výzvou na plnenie zo dňa 10.03.2025 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.594,38 eur na účet tam uvedený, s tým, že ak nedôjde k dobrovoľnej úhrade, bude nútený iniciovať súdne konanie.

18. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovaným bol úver po neúspešnej poslednej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predčasne zosplatený. Súd dopĺňa, že ešte pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu nastal termín konečnej splatnosti úveru dňa 10.09.2024.

19. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že sa jedná o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže veriteľ je bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov, pričom v zmluve je aj priamo uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou sa uplatňuje právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

20. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 28.09.2017 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 28.09.2017 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

25. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

28. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

29. Podľa § 7 ods. 16 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

30. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z. vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa

rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

31. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

33. Zákonnou povinnosťou žalobcu vyplývajúcou z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/ Ingrid Bakkaus et al je, že poskytovateľ úveru (veriteľ) je ten, ktorý posudzuje úveruschopnosť klienta (dlžníka), vyhodnocuje jeho bonitu, pričom povinnosťou súdu je ex offo preskúmať to, či veriteľ zákonom mu uloženú povinnosť splnil (viď rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9CoCsp/45/2022 zo dňa 10.11.2022). Súd má však v tomto prípade za to, že veriteľ neposudzoval schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo v zmysle § 11 ods. 2 druhá veta cit. zákona ma ten následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

34. K tvrdeniu žalobcu, že ak ho súd ex offo vyzýva (napr. ešte pred vydaním platobného rozkazu), aby doplnil skutkové tvrdenia a predložil dôkazné prostriedky týkajúce sa skúmania bonity žalovanej strany, čím výrazne narúša princíp rovnosti sporových strán a kontradiktórnosť sporového konania, ktorá tvorí jeho fundamentálnu podstatu, a to aj v spotrebiteľských sporoch a jeho poukazu na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/84/2023 zo dňa 25.04.2024, súd dáva do pozornosti rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C- 679/2018, zo záverov ktorého vyplýva, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny, v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne.

35. Súd pre zdôraznenie povinnosti ex offo prihliadať na to, či veriteľ pred poskytnutím úveru dostatočne skúmal bonitu dlžníka- spotrebiteľa poukazuje ďalej na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 530/2024 zo dňa 12.02.2025, podľa ktorého cit.: „Súd rozhodujúci vo veci je teda povinný (ex offo) sa vysporiadať so všetkými konkrétnymi okolnosťami prípadu a v rámci rozhodnutia spotrebiteľovi odôvodniť, prečo preskúmanie jeho bonity veriteľom bolo/nebolo v súlade nielen so slovenskými právnymi predpismi, ale aj normami európskeho práva. Ak vychádzame z myšlienky, že spotrebiteľ nedisponuje potrebnými znalosťami a skúsenosťami na posúdenie jeho možnosti a schopnosti splácať úver v čase jeho poskytnutia, potom nemožno očakávať ani to, že tieto skúsenosti zrazu nenadobudne v priebehu súdneho konania. Odôvodnenie preto musí zodpovedať tomuto základnému predpokladu – spotrebiteľ by mal z rozhodnutia pochopiť aspoň v základoch, čo a prečo veriteľ zisťoval, čo zistil, ako sa s tými skutočnosťami vysporiadal a napokon či to urobil správne, a preto mu mohol úver poskytnúť.“ Ústavný

súd v závere zdôraznil, že cit.: ex offio prieskum splnenia povinnosti žalobcu je zavŕšený nie nahliadaním do príslušnej databázy, ale zamedzením poskytnutia úveru sťažovateľke pre prípad jej nedostatočnej schopnosti úver splácať podľa čl. 8 smernice (rozsudok Súdneho dvora vo veci C-679/18, bod 20: „... cieľom uvedenej povinnosti je v súlade s odôvodnením 26 tejto smernice posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru.“; rozsudok Súdneho dvora vo veci C58/18, bod 40: „... cieľom povinnosti ohodnotiť úverovú bonitu spotrebiteľa je posilniť zodpovednosť veriteľa a zabrániť poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru.“

36. Podľa čl. 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

37. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52. a 53. a bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).

38. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver treba chápať ako situáciu, v ktorej v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama osebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

39. V prejednávanej veci žalobca vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovaného v podanej žalobe uviedol, že si splnil všetky zákonné povinnosti, ktoré mu ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch a súvisiace právne predpisy. Príjem žalovaného ako žiadateľa úveru typu invalidný dôchodca overil z externého nezávislého zdroja a akceptoval ho vo výške 374,- eur. Taktiež mal k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch žalovaného (výdavky) zo Spoločného registra bankových informácií. Sám žalovaný ako žiadateľ uvádzal rodinný stav slobodný a počet vyživovaných detí 0. Finančná analýza, platná v tom čase, bola preto vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 8.000,- eur na 84 mesiacov s mesačnou splátkou 130,16 eur.

40. Žalobca však nijakým spôsobom nevysvetlil, prečo poskytol žalovanému úver na refinancovanie vo výške 8.000,- eur, keď žalobca v žiadosti o úver žiadal o poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur, čo tvrdil aj na pojednávaní súdu dňa 24.10.2025 a o čom bol až do pojednávania súdu presvedčený. Je nepochybné, že veriteľ svojvoľne poskytol žalovanému úver vo výške, v ktorej ho žalovaný nežiadal, že vo vzťahu k výške poskytnutého úveru neskúmal jeho bonitu, pretože nepreukázal, žeby mal riadne zistenú a preverenú výšku jeho príjmov a výdavkov. Hoci si v zásade každý veriteľ môže rôzne upraviť svoje podmienky pre poskytnutie úveru a je len na ňom, akú mieru podnikateľského rizika je ochotný v tejto súvislosti podstúpiť, nič to nemení na tom, že vždy a za každých okolností musí byť splnený minimálny zákonom predpísaný štandard posúdenia bonity spotrebiteľa, pričom za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Nvykonanie čo i len jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.03.2020 sp. zn. 3Co/153/2019, najmä

bod 17. odôvodnenia rozsudku), v dôsledku čoho došlo k porušeniu ustanovení § 11 ods. 2, z ktorého jasne vyplýva, že v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

41. Podľa citovanej právnej úpravy je veriteľ povinný pri poskytnutí spotrebiteľského úveru riadne zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Túto schopnosť veriteľ posudzuje predovšetkým na základe údajov o príjmoch a výdavkoch tak, ako sa to aj uvádza v § 11 ods. 2. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je teda kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bolo zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť a overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Pokiaľ však veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie povinnosti a z toho vyvodil aj príslušné sankcie.

42. Žalobca predložil ako dôkazy k skúmaniu bonity len výpis z registra klientskych informácií, prehľad verifikačných otázok a žiadosť žalovaného o spotrebiteľský úver, z ktorých vyplýva len výška invalidného dôchodku žalovaného vo výške 374,- eur, bez uvedenia akýchkoľvek výdavkov žalovaného. Naproti tomu z výpisu z registra klientskych informácií vyplýva, že žalovaný mal nepochybne jeden záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi zo spotrebného úveru zo dňa 23.01.2017, v tom čase vo výške 4.766,- eur s mesačnou splátkou 86,- eur. Navyše jeho skóre bolo zlé ©, keďže mal vysoký podiel celkovej zostávajúcej čiastky k celkovej financovanej čiastke a zmluvy s nevyhovujúcim stavom plnenia za posledných 18 mesiacov. Už z uvedeného vyplýva, že žalobca nedostatočne preveril bonitu žalovaného tak, aby zabránil poskytnutiu nebonitného spotrebiteľského úveru, odhladnuc od toho, že mu poskytol úver vo výške, v akej nežiadal.

43. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, žeby deklarovaný príjem žalovaného akokoľvek preveril, napr. dopytom do Sociálnej poisťovne o výške invalidného dôchodku a ani či preveril, že bol zamestnaný na základe dohody o pracovnej činnosti (pravdepodobne v tom čase ako K. G. I.), čo vyplýva z odpovede na verifikačné otázky. K výdavkom žalovaného nevedel vôbec nič a z predloženej žiadosti nevyplývajú vôbec žiadne výdavky žalovaného, pričom tento ako uviedol na pojednávaní, v tom čase býval v rodinnom dome, mal výdavky na drevo, vodu, elektrinu a živobytie. Pri takto nedôslednom a nedostatočnom skúmaní bonity žalovaného, je len ťažké uveriť tvrdeniu žalobcu v podanej žalobe, že finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 8.000,- eur na 84 mesiacov s mesačnou splátkou 130,16 eur. Súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že už v tom čase mal žalovaný 61 rokov, bol invalidným dôchodcom, teraz má 69 rokov, je na invalidnom vozíku, bez nohy, odkázaný na starostlivosť iných a nachádza sa v L. K. I. D. E. A. F..

44. Súd je tohto názoru, že nie je možné vychádzať len z tvrdení spotrebiteľa, ak tieto nie sú podopreté konkrétnymi podkladmi a nestačí mať "preukázaný" len príjem spotrebiteľa, lebo zákon jasne hovorí o preverení údajov, nielen o príjme, ale aj o výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, čo žalobca nepreukázal, že náležite preveril. Ak žalobca chcel presvedčiť súd, že náležite preveril príjmy a výdavky žalovaného, bol povinný predložiť či označiť dôkazy, či už z interných alebo externých zdrojov, z ktorých pri tomto preverení vychádzal, čo neurobil. Nemožno predsa absolútne hovoriť o odbornej starostlivosti, ak sa veriteľ uspokojí s deklarovaným príjmom v podanej žiadosti v situácii, keď o úver žiada osoba, ktorá už má minimálne jeden aktívny úver. Podľa názoru súdu, veriteľ podcenil skúmanie výdavkov žalovaného, ktoré vôbec neskúmal. Žalobca preto podľa názoru súdu nepreukázal náležité a riadne preverenie príjmov a výdavkov žalovaného, hoci to zákon jasne vyžadoval. Súd preto má za to, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa zistiť konkrétnu výšku príjmov, výdavkov a nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Odborná starostlivosť jasne predpokladá, aby údaje, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, veriteľ overil, resp. dlžník objektívne podložil (podporne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.19Co/130/2019).

45. Zo žalobcom predložených listín vôbec nevyplýva, aké mal žalovaný výdavky na bývanie, domácnosť, na živobytie, na lieky..., keď ani v žiadosti o úver nie je vyplnený žiadny údaj o výdavkoch

žalovaného. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o skúmanie pravidelných výdavkov žalovaného pred uzavretím uvedenej úverovej zmluvy. Skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz banky a úverových registrov nie je dostatočné. Tieto databázy nemôžu dať úplný obraz o výdavkoch klienta, keďže medzi tie možno zaradiť aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/30/2022, body 25. a nasl. odôvodnenia, kde rovnako bol prijatý záver, že žalobca nepreukázal, že pri overovaní bonity mal k dispozícii dostatočné údaje o príjmoch a výdavkoch dlžníkov, čo vedie k záveru, že pri posudzovaní žiadosti o úver nemal k dispozícii všetky relevantné údaje a za tohto stavu je potrebné konštatovať, že žalobca nepreukázal splnenie povinnosti uloženej mu v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

46. V tomto konkrétnom prípade za situácie, ak žalovaný v čase poskytnutia tohto úveru už mal úver mal veriteľ venovať mimoriadnu pozornosť skúmaniu jeho bonity, hlavne príjmu a výdavkom. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/39/2020 súd cit.: „Vykonanú lustráciu v rámci zisťovania bonity žalovanej jednotlivými reportmi nemá veriteľ vyhodnocovať iba z pohľadu, či spotrebiteľ je zadlžený, ako je zadlžený, resp. či niektoré z predchádzajúcich záväzkov prestal neoprávnené splácať. Z vykonaných lustrácií a získaných reportov je povinný veriteľ vyhodnotiť aj situáciu, či je vôbec v reálnych možnostiach spotrebiteľa ďalší úver (resp. navyšovaný úver) riadne splácať. Podľa toho je povinný aj jednotlivé reporty obsahovo posudzovať... V danom prípade teda možno uzatvoriť, že žalobca hrubo porušil povinnosť preverovať bonitu klienta, a to nie na základe skutočností, že by si nevyžiadal akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, ale, že tieto si iba vyžiadal a posúdil ich iba formálne v tej rovine, že ich získal, avšak údaje v nich nachádzajúce vôbec riadne nevyhodnocoval a takýmto konaním si iba formálne splnil povinnosť uloženú mu § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Možno teda konštatovať, že žalobca pri poskytovaní úveru v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 zároveň nepostupoval s odbornou starostlivosťou a taktiež došlo k hrubému porušeniu jeho povinností v zmysle predmetného zákonného ustanovenia čím, tak ako uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch“.

47. Skúmanie bonity potencionalneho dlžníka je najdôležitejšou predzmluvnou povinnosťou veriteľa a nestačí iba splnenie tejto povinnosti formálne, pohodlným získaním údajov cez rôzne registre od stola, ale veriteľ musí chtiac - nechtiac aktívne vykonať audit domáceho rozpočtu dlžníka, aby splnil povinnosť odbornej starostlivosti (bližšie pozri rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32 Csp/132/2020 zo dňa 11.03.2021).

48. V priebehu konania žalobca riadne nepreukázal, že by s odbornou starostlivosťou zisťoval príjmy a celkovú zadlženosť žalovaného, a teda jeho schopnosť platiť poskytnutý úver. Pri uzatváraní úverovej zmluvy nepostupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keďže pri absencii dokladov, ktoré by riadne preukázali údaje o pomeroch žalovaného, mu aj napriek tomu poskytol úver. K nutnosti riadneho preukázania skúmania bonity spotrebiteľa súd poukazuje aj na ďalšie rozsudky, napr. na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10Csp/62/2019 zo dňa 20.02.2020, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/107/2019 zo dňa 13.02.2020, rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/130/2019 zo dňa 27.02.2020, sp. zn. 3Co/153/2019 zo dňa 10.03.2020 a sp. zn. 22Co/107/2018 zo dňa 18.12.2018.

49. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch má v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za následok to, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, podľa prvej vety § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver, nie je oprávnený od spotrebiteľa požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Inak povedané, veriteľ nie je oprávnený úver predčasne zosplatiť. Naproti tomu medzičasom už nastala konečná splatnosť úveru dňa 10.09.2024. Vzhľadom na to, že veriteľ neskúmaním bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi tak vznikol nárok iba na vrátenie úverovej istiny, ktorá zodpovedá sume reálne poskytnutej žalovanému vo výške 8.000,- eur. Nakoľko však žalovaný túto sumu žalobcovi ku dňu vyhlásenia rozsudku už zaplatil, a teda celú vrátil (ku dňu 10.11.2022 uhradil 8.096,92 eur), jeho

dlh zanikol splnením, a preto žalovaný už nie je povinný vrátiť žalovanú sumu žalobcovi. Súd preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

50. Pokiaľ ide o posúdenie veci upomínacím súdom a vydaný platobný rozkaz, uvedené nič nemenilo na povinnosti súdu preskúmať ex offio splnenie povinnosti žalobcu posúdiť pred uzavretím zmluvy schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Rozhodnutie upomínacieho súdu nie je pre tunajší súd nijako záväzný a absolútne ho nezbavuje povinnosti preskúmať vo vzťahu k nároku žalobcu voči žalovanému splnenie povinnosti žalobcu skúmať jeho bonitu. Pre naplnenie princípu právnej istoty v právnom štáte je v článku 2 ods. 2 základných princíпов CSP poukázané na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Nie je preto dôvod, prečo by súd s poukazom na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 530/2024 a judikatúru Súdneho dvora EÚ vo veciach skúmania bonity spotrebiteľov pred uzavretím zmluvy, nemal túto rešpektovať a podľa nej postupovať, ako to urobil aj v tomto spore, keďže nenašiel na to žiadne iné relevantné a presvedčivé argumenty.

51. O trovách konania žalovaného súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku. V danom prípade mal žalovaný plný úspech, keďže žaloba bola zamietnutá, a preto mu podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, tieto mu ani zo spisu nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko by v ňom nebolo o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi II. výrokom nepriznal (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.10.2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015 a sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 Základných princíпов Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Poprad.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.